

Sygn. akt: I C 97/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Mijał-Słowik
Protokolant:	stażysta Magdalena Podoluk

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko A. C.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. w pozwie przeciwko A. C. wniesionym w dniu 11 września 2014 roku do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie domagał się zapłaty kwoty 26.973,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że postawą zgłoszonego żądania jest umowa o pożyczkę gotówkową zawarta przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem, tj. bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 5 czerwca 2008 roku. Pozwany pomimo zaciągniętego zgodnie z przedmiotową umową zobowiązania, nie wywiązał się z obowiązku jego spłaty. Strona powodowa nabyła wierzytelność stwierdzoną powołaną wyżej umową od pierwotnego wierzyciela na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 20 marca 2013 roku. Na wysokość wymagalnego wobec pozwanego żądania składa się kwota - 15.014,69 zł tytułem należności głównej, odsetki ustawowe naliczone przez pierwotnego wierzyciela za okres od dnia 21 marca 2013 roku do dnia 9 września 2014 roku w wysokości - 2.866,37 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie - 9.092,76 zł. Łączne zadłużenie pozwanego wynosi 26.973,82 zł. Strona powodowa po nabyciu przedmiotowej wierzytelności wezwała pozwanego do dobrowolnej zapłaty spornej kwoty wskazując przy tym, że niezastosowanie się do wezwania będzie skutkowało skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, na skutek wniesionego powództwa, wydał w dniu 17 października 2014 roku w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1294385/14 nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany A. C. w dniu 10 listopada 2014 roku wniósł skutecznie sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. Tytułem uzasadnienia swojego sprzeciwu, pozwany podał, że dług dochodzony przez stronę powodową jest przedawniony na mocy art. 118 k.c. i pozwany uchyla się od jego zapłacenia na mocy art. 117 k.c. Dalej pozwany podał, że zaciągnięty przez niego kredyt był spłacany dość długo, a cała kwota zaciągniętego zobowiązania wynosiła 20.000,00 zł, w związku z tym niezrozumiałym dla niego jest żądana przez stronę powodową kwota w wysokości 26.973,82 zł.

W piśmie procesowym z dnia 17 lutego 2015 roku, strona powodowa uzupełniła braki pozwu przekazanego z elektronicznego postępowania upominawczego zgodnie z art. 505³⁷ § 1 k.p.c.

Uzasadniając swoje stanowisko, strona powodowa podniosła, że w dniu 5 czerwca 2008 roku przez pozwanego umowa pożyczki nr (...)-/2008 zawarta z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. na kwotę 20.000,00 zł nie została przez pozwanego spłacona do kwoty 19.243,69 zł na dowód czego bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) w dniu 27 kwietnia 2011 roku. Dalej strona powodowa podniosła, że pozwany podpisał z (...) S.A. w dniu 25 stycznia 2010 roku ugodę, w której ustaliły nowe warunki wpłaty przedmiotowej pożyczki. Pozwany nie wywiązał się jednak z warunków zawartej ugody co skutkowało odstąpieniem od niej przez pierwotnego wierzyciela w dniu 26 kwietnia 2010 roku i postawieniem całości zadłużenia w stan natychmiastowej wymagalności. Zgodnie z § 1 ust. 3 umowy ugody pozwany uznał w całości swoje zobowiązanie wobec (...) S.A. Następnie pozwany dnia 13 kwietnia 2011 roku podpisał z wierzycielem pierwotnym kolejną umowę ugody, na mocy której zobowiązał się do spłaty zadłużenia zgodnie z przyjętym przez strony harmonogramem. W związku z tym poprzez uznanie w wyżej wymienionych ugodach roszczenia pierwotnego wierzyciela doszło do przerwania biegu przedawnienia i dochodzone przez stronę powodową roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Pozwany ustosunkowując się do argumentacji strony powodowej w zakresie podniesionego przez niego zarzutu przedawnienia, w piśmie procesowym z dnia 3 kwietnia 2015 roku wskazał, że w całości podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Nie zgadza się ze stroną powodową, że roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany dnia 5 czerwca 2008 roku zawarł z (...) S.A. umowę pożyczki nr (...)-/2008, na mocy której bank w dniu zawarcia umowy przekazał mu do dyspozycji kwotę 20.000,00 zł (§ 1 i 4 ust. 1 umowy). Szacunkowy całkowity koszt udzielonej pozwanemu pożyczki miał wynieść zgodnie z § 5 ust. 1 umowy – 24.144,62 zł, a pożyczka miała zostać przez pozwanego spłacona do dnia 15 czerwca 2017 roku w ratach miesięcznych, w wysokości i terminach ustalonych w planie spłaty stanowiącym integralną część umowy.

Dowód: - umowa pożyczki gotówkowej nr (...) - (...) - /2008 z 05.06.2008 r.,

k. 49-53;

- plan spłaty umowy kredytowej nr (...) - /2008, k. 54-56.

Bank (...) S.A. wystosował do pozwanego w związku z zawartą dnia 5 czerwca 2008 roku umową pożyczki wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie w dniu 17 lutego 2009 roku. W wezwaniu tym poinformował A. C., że na jego rachunku stwierdzono niedopłatę w kwocie 942,21 zł i wezwał do uregulowania tych należności w terminie 7 dni od otrzymania zawiadomienia. Jednocześnie bank pouczył pozwanego, że niedokonanie powyższej wpłaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma będzie skutkowało wypowiedzeniem umowy kredytu po jego upływie co będzie skutkowało postawieniem całej wierzytelności w stan wymagalności, która na dzień sporządzenia wezwania wynosiła 20.326,16 zł. Wezwanie wraz z wypowiedzeniem zostało doręczone pozwanemu w dniu 19 lutego 2009 roku.

Dowód: - wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie z 17.02.2009 r., k. 58;

- potwierdzenie odbioru wezwania do zapłaty przez pozwanego, k. 59-60.

Dnia 24 sierpnia 2009 roku (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr 823 (...) z tytułu zawartej z pozwanym umowy pożyczki nr (...)-/2008 z dnia 5 czerwca 2009 roku. Wedle jego treści na wymagalne zadłużenie pozwanego wobec banku składały się następujące kwoty:

1. 19.243,69 zł z tytułu należności głównej;
2. 454,14 zł z tytułu odsetek za okres od 13.02.2009 r. do 23.08.2009 r.;
3. 101,00 zł z tytułu kosztów,

oraz dalsze należne odsetki od kwoty należności głównej za okres od dnia 24 sierpnia 2009 roku do dnia zapłaty według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. i obciążają dłużnika. Dnia 16 października 2009 r. (...) SA złożył wniosek do Sądu Rejonowego w Nysie o nadanie sądowej klauzuli wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postanowieniem z dnia 12 listopada 2009 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 3233/09, Sąd Rejonowy w Nysie nadał klauzulę wykonalności przeciwko pozwanemu A. C. na bankowy tytuł egzekucyjny (...) S.A. z dnia 24 sierpnia 2009 roku, nr 823 (...) z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 30.000,00 zł.

Dowód: - bankowy tytuł egzekucyjny nr 823 (...) z 24.08.2009 r., k. 63;

- wniosek o nadanie bte klauzuli wykonalności , k. 61-62;

- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z 12.11.2009 r.,

sygn. akt I Co 3233/09, k. 64-66, akta SR w Nysie I Co 3233/09, k. 29-30.

W dniu 30 kwietnia 2010 roku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nysie A. U. do (...) S.A. wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 24 sierpnia 2009 roku nr 823 (...) przeciwko A. C.. We wniosku wierzyciel domagał się wyegzekwowania od pozwanego kwoty 18.344,69 zł tytułem należności głównej, kwoty 2.577,20 zł tytułem odsetek naliczonych do dnia 25 kwietnia 2010 roku oraz dalszych odsetek karnych za okres od dnia 26 kwietnia 2010 roku według zmiennej stopy procentowej. Postępowanie egzekucyjne było prowadzone pod sygn. akt Km 549/10.

W dniu 13 maja 2013 roku wpłynął wniosek (...) S.A. o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nysie A. U. pod sygn. akt Km 549/10. Komornik postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013 roku na podstawie art. 825 k.p.c. umorzył postępowanie egzekucyjne Km 549/10 wobec A. C..

Dowód: - wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego , k. 67; wniosek o umorzenie egzekucji k. 68, akta Km 549/10, k. 92; postanowienie komornika z 04.06.2013 r. o umorzeniu egzekucji, k. 69, akta Km 549/10 wraz z zpo, k. 93-95.

Dnia 25 stycznia 2010 roku doszło do zawarcia ugody nr 511/2009 - CRW/WWDo4/ZNW-941/2009 pomiędzy pozwanym A. C. a (...) S.A., której przedmiotem było ustalenie zasad spłaty wymagalnego zadłużenia pozwanego wobec banku z tytułu umowy pożyczki nr (...)-/2008 z dnia 5 czerwca 2008 roku (§ 1 ust. 1 ugody). Zgodnie z § 1 ust. 3 ugody pozwany A. C. oświadczył, że uznaje całość zobowiązania wobec banku z tytułu powołanej wyżej umowy pożyczki i zobowiązuje się do jego spłaty. Zgodnie z § 7 ust. 1 umowy bank miał prawo do rozwiązania warunków ugody, m.in. w razie nie realizowania przez dłużnika warunków umowy. Rozwiązanie ugody następowało ze skutkiem natychmiastowym z dniem doręczenia dłużnikowi oświadczenia banku i skutkowało natychmiastową wymagalnością niespłaconej należności (§ 7 ust. 2 i 3). Pismem z dnia 26 kwietnia 2010 roku (...) S.A. odstąpił od zawartej z pozwanym umowy ugody nr 511/2009 i postawił całe zadłużenie pozwanego w kwocie 20.921,89 zł w stan natychmiastowej wymagalności.

Dowód: - umowa ugody nr 511/2009 z 25.01.2010 r., k. 73-74; odstąpienie od umowy ugody nr 511/2009 z 26.04.2010 r. wraz z potwierdzeniem odbioru przez dłużnika, k. 77-79.

Następnie w dniu 13 kwietnia 2011 roku pomiędzy pozwanym A. C. a (...) S.A. ponownie doszło do zawarcia ugody o nr 330/2011, które przedmiotem również było ustalenie zasad spłaty wymagalnego zadłużenia pozwanego wobec banku z tytułu umowy pożyczki z dnia 5 czerwca 2008 roku. Pozwany A. C. wraz z (...) S.A. zgodnie oświadczyli w § 2 ust. 1 ugody, iż łączne zadłużenie pozwanego względem banku wynosi na dzień 4 kwietnia 2011 roku 21.856,85 zł. Na mocy postanowień tej ugody pozwany A. C. zobowiązał się do spłaty zadłużenia w ratach miesięcznych zgodnie z załączonym do umowy harmonogramem. Zgodnie z § 7 ust. 1 ugody, w razie nie wywiązywania się przez pozwanego z warunków ugody, bank będzie uprawniony do rozwiązania niniejszej umowy w trybie natychmiastowym, bez wyznaczania dodatkowego terminu spłaty W związku z niedopełnieniem warunków umowy, (...) S.A. wypowiedziało pozwanemu pismem z dnia 28 listopada 2011 roku umowę ugody. Zgodnie z § 8 zawarta ugoda nie stanowiła odnowienia w rozumieniu art. 506 k.c. W dniu 1 grudnia 2011 r. złożono pismo do komornika o podjęcie zawieszonych postępowań egzekucyjnego Km 549/10

Dowód: - umowa ugody 330/2011 nr K 302/2011 z 13.04.2011 r., k. 81-83; pismo (...) k. 68 w aktach Km 549/10

- wypowiedzenie ugody 330/2011 nr K 302/2011 z 28.11.2011 r., k. 86;

- potwierdzenie odbioru wypowiedzenia ugody z 28.11.2011 r., k. 87-88.

Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 20 marca 2013 roku, zawartej pomiędzy stroną powodową (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. a (...) S.A., strona powodowa nabyła, m.in. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi (...) S.A. przeciwko pozwanemu A. C. z tytułu umowy pożyczki nr (...) - /2008 z dnia 5 czerwca 2008 roku. Zgodnie z aneksem nr (...) do umowy sprzedaży z dnia 20 marca 2013 roku zawartego pomiędzy tymi samymi stronami w dniu 9 kwietnia 2013 roku, strony określiły ostateczną wysokość portfela wierzytelności, które nabyła strona powodowa z dniem 21 marca 2013 roku. Łączna wartość nabytej przez stronę powodową od pierwotnego wierzyciela (...) S.A. wierzytelności przeciwko pozwanemu A. C. wyniosła 24.107,45 zł. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do aneksu do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 20 marca 2013 roku na zadłużenie pozwanego składały się kwoty: 15.014,69 zł z tytułu kapitału i 9.092,76 zł z tytułu odsetek.

Dowód: - umowa sprzedaży wierzytelności z 20.03.2013 r., k. 27-30; - aneks nr (...) do umowy sprzedaży wierzytelności z 20.03.2013 r., wraz z załącznikiem, k. 31-48.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2013 roku (...) S.A. powiadomiło pozwanego A. C. o dokonaniu przelewu wierzytelności z tytułu zawartej z nim umowy nr (...) - /2008 na rzecz strony powodowej (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu S. z siedzibą w W., które stało się skuteczne z dniem 21 marca 2013 roku.

Dowód: - zawiadomienie (...) S.A. o przelewie wierzytelności z 10.04.2013 r., k. 91.

Strona powodowa sporządziła w dniu 18 kwietnia 2013 roku przedsądowe wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego, wzywające go do uregulowania kwoty 24.257,19 zł w nieprzekraczalnym terminie do dnia 26 kwietnia 2013 roku.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 18.04.2013 r., k. 89-90.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, które nie były przez żadną ze stron kwestionowane.

W niniejszej sprawie strona powodowa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. jako następca prawny pierwotnego wierzyciela (...) S.A. domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 26.973,82 zł. Roszczenie dochodzone przez stronę powodową przeciwko pozwanemu A. C. wynikało z zawartej

przez niego z (...) S.A. umowy pożyczki nr (...)-/2008 z dnia 5 czerwca 2008 roku, która to wierzytelność została przelana na stronę powodową. .

Pozwany podniósł w niniejszej sprawie zarzut przedawnienia dochodzonego przez stronę powodową roszczenia oraz kwestionował wysokość zgłoszonego przez stronę powodową wobec niego żądania.

Sąd w niniejszej sprawie uwzględnił podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

Jak stanowi przepis art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Natomiast po myśli przepisu art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się z zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

Następnie należy zwrócić uwagę na treść art. 118 k.c., który wskazuje, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziewięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Z kolei przepis art. 120 § 1 zd. 1 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Na gruncie niniejszej sprawy nie może być wątpliwości, iż roszczenie strony powodowej wynikające z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) S.A. dnia 5 czerwca 2008 roku należy zakwalifikować jako roszczenie związane z prowadzeniem przez bank działalności gospodarczej, w związku z czym ulegało ono przedawnieniu po upływie trzech lat od dnia jego wymagalności. Zgodnie z art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Jednocześnie wobec podniesienia przez stronę powodową zarzutu przerwania biegu przedawnienia należy zwrócić uwagę na regulację art.123 § 1 k.c. oraz art. 124 § 1 i 2 k.c.

Zgodnie z art. 123 § 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się:

1. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
2. przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
3. przez wszczęcie mediacji.

Po każdym przerwaniu biegu przedawnienia biegnie ono na nowo zgodnie z art. 124 § 1 k.c. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone – art. 124 § 2.

W nawiązaniu do obliczania terminu przedawnienia należy także zwrócić uwagę przepis art. 112 zd. 1 k.c., który stanowi, że termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca.

Przenosząc powyższe na grunt ustalonego w sprawie stanu faktycznego należy wskazać w pierwszej kolejności, że roszczenie strony powodowej przysługujące przeciwko pozwanemu z tytułu umowy pożyczki nr (...)-/2008 zawartej dnia 5 czerwca 2008 roku stało się wymagalne po dokonaniu wypowiedzenia tej umowy przez (...) S.A. na mocy wypowiedzenia z dnia 17 lutego 2009 roku. W treści tego wypowiedzenia połączonego wraz z wezwaniem do zapłaty zaległości, pierwotny wierzyciel zastrzegł, iż jeżeli pozwany A. C. nie ureguluje zaległości w terminie 7 dni od

dnia otrzymania pisma, to bank z upływem tego terminu wypowiada umowę kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Wezwanie doręczono dłużnikowi osobiście w dniu 19 lutego 2009 roku, a tygodniowy termin na zapłatę zaległości upłynął z końcem dnia 26 lutego 2009 roku. Z tą datą rozpoczął się także bieg terminu wypowiedzenia umowy (30 dni), który upłynął z końcem dnia 28 marca 2009 roku, a z dniem następnym, tj. 29 marca 2009 roku całość zobowiązania pozwanego z tytułu zawartej umowy pożyczki stała się wymagalna co powodowało także rozpoczęcie 3-letniego biegu terminu przedawnienia tego roszczenia. To jest do 29 marca 2012 r.

Następnie do przerwania biegu terminu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt. 1 k.c.) przedmiotowego roszczenia doszło, kiedy to pierwotny wierzyciel (...) S.A. wystąpił do Sądu Rejonowego w Nysie w dniu 19 października 2009 roku o nadanie klauzuli wykonalności na wystawiony przez siebie w dniu 24 sierpnia 2009 roku bankowy tytuł egzekucyjny nr 823 (...). Postępowanie klauzulowe zostało zakończone wydaniem przez tutejszy Sąd w sprawie I Co 3233/09 postanowienia o nadaniu na przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny klauzuli wykonalności w dniu 12 listopada 2009 roku i od tego dnia zgodnie z art. 124 § 2 k.c. bieg przedawnienia rozpoczął swój bieg na nowo to jest do 12 listopada 2012 r. W ocenie Sądu złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia stwierdzonego tym tytułem (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03 (OSNC 2005, nr 4, poz. 5 i . wyroki SN z dnia 17 grudnia 2014 r., II CK 276/04, z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, z dnia 4 października 2012 r., I CSK 90/12 – niepubl., czy z dnia 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11, OSNC – ZD 2013 nr 1, poz. 7 oraz z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, OSP 2014, nr 6, poz. 60). Ponadto od dnia wydania postanowienia o nadanie klauzuli wykonalności, a nie od jego uprawomocnienia termin przedawnienia biegnie na nowo. Jak zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 19 lutego 2015 r. III CZP 103/14 wierzyciel, uzyskawszy klauzulę wykonalności, nie jest ograniczony terminem do złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, co sprawia, że mógłby go dowolnie wydłużać, gdyż bez złożenia takiego wniosku i zawiadomienia o tym dłużnika, nie otwiera się dla tego ostatniego termin do złożenia zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli. Nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu jest aktem koniecznym do wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Należy przyjąć, że realizacja tego niezbędnego warunku do wszczęcia egzekucji następuje z chwilą uwzględnienia przez sąd wniosku klauzulowego, a tym samym, że z tym momentem ustaje zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane złożeniem tego wniosku i zaczyna ono biec od nowa, zatem w niniejszej sprawie z dniem 12 listopada 2009 r.

Kolejnym zdarzeniem powodującym przerwanie biegu przedawnienia w myśl art. 123 § 1 pkt. 2 k.c. było uznanie długu przez pozwanego A. C. w ugodzie z (...) S.A. z dnia 25 stycznia 2010 nr (...) (§ 1 ust. 3 ugody). Wobec uznania długu termin przedawnienia zaczął biec na nowo i upływał 25 stycznia 2013 r.

Późniejszą czynnością wywołującą również skutek przerwania biegu przedawnienia przedmiotowego roszczenia podjętą przez pierwotnego wierzyciela zgodnie z art. 123 § 1 pkt. 1 k.c. było wszczęcie w dniu 30 kwietnia 2010 roku postępowania egzekucyjnego na podstawie wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego nr 823 (...) z dnia 24 sierpnia 2009 roku, opatrzonego sądową klauzulą wykonalności postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 12 listopada 2009 roku, sygn. akt I Co 3233/09 przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Nysie A. U., które było prowadzone pod sygn. akt Km 549/10. Postępowanie to następnie na wniosek pierwotnego wierzyciela (...) S.A. z dnia 13 maja 2013 roku (k. 68; akta Km 549/10, k. 92) zostało umorzone postanowieniem Komornika z dnia 4 czerwca 2013 roku (k. 69; akta Km 549/10, k. 93) na podstawie art. 825 § 1 kpc. Jednocześnie w tym miejscu należy wskazać, że umorzenie postępowania egzekucyjnego na skutek wniosku pierwotnego wierzyciela zniweczyło materialnoprawny skutek przerwania biegu przedawnienia roszczenia spowodowanego złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji. Takie stanowisko znajduje oparcie w treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 roku, sygn. akt III CZP 103/14 (publ. portal orzeczeń SN). Jak słusznie uzasadniał Sąd Najwyższy cofnięcie wniosku egzekucyjnego w zakresie jego skutków prowadzi do odpowiedniego zastosowania przez art. 13 § 2 k.p.c. przepisu art. 203 § 2 k.p.c., co oznacza, że cofnięty wniosek egzekucyjny nie wywołuje żadnych skutków jakie ustawa wiąże z jego złożeniem, w tym przerwania biegu przedawnienia roszczenia w myśl art. 123 § 1 pkt. 1 k.c. Umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela niweczy przerwę przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Nie ma tu znaczenia przyczyna cofnięcia wniosku i charakter egzekwowanej wierzytelności. Dokonanie przez bank

cesji wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym na rzecz powoda - niemającego prawa do wystawiania takich tytułów- skutkowało że nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza było niedopuszczalne. Powód nie mógł zatem kontynuować egzekucji wszczętej przez cedenta. Również w takim przypadku Sąd Najwyższy w cytowanej powyżej uchwale uznał, iż cofnięcie wniosku niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia. Tym samym w niniejszej sprawie wszczęcie egzekucji i jej kontynuacja do dnia cofnięcia wniosku nie mają znaczenia dla biegu przedawnienia w niniejszej sprawie.

W dalszej kolejności należy wskazać, iż do ostatniego skutecznego przerwania biegu przedawnienia roszczenia z przedmiotowej umowy pożyczki wiążącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem doszło w wobec uznania długu w ugodzie z dnia 13 kwietnia 2011 roku i termin ten rozpoczął swój bieg na nowo i zakończył swój bieg po upływie terminu 3 lat liczonego zgodnie z art. 112 k.c., a którego to koniec przypadł na 13 kwietnia 2014 r. Samo wypowiedzenie ugody, nie ma znaczenia dla uznania roszczenia będącego oświadczeniem wiedzy dłużnika i przyznaniem faktu istnienia wierzytelności i jej wysokości. Uгода nie stanowiła odnowienia w rozumieniu art. 506 k.c., więcej wobec niedotrzymania jej warunków bank ją wypowiedział i dochodził należności na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego obejmującego należności z tytułu umowy z 5.06.2008 r.

Z uwagi na powyższe, podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej należało uznać za zasadny albowiem wytoczone w dniu 11 września 2014 r. powództwo, które mogłoby skutkować przerwaniem biegu terminu przedawnienia przedmiotowego roszczenia zostało wniesione już po upływie terminu przedawnienia, to jest po 13 kwietnia 2014.

Mając powyższe rozważenia na uwadze, Sąd uznał, iż powództwo przeciwko pozwanemu A. C. o zapłatę kwoty 26.973,82 zł z tytułu umowy pożyczki z dnia 5 czerwca 2008 roku należało oddalić w całości jako przedawnione.